

Cor de Cambra Femení Scherzo

El Cor de Cambra Femení Scherzo és un conjunt vocal de Vila-seca, creat l'any 1989. El seu acurat resultat vocal és fruit del treball específic de cada cantaire amb les professores E. Tarrés, M. Obiol o M. T. Garrigosa. Ha actuat arreu de Catalunya i de l'Estat participant també en produccions amb orquestra. Ha enregistrat per al Canal 33 i ha editat 3 CDs. Ha obtingut diversos primers premis, al II Concurs Internacional de Cant Coral Orlando di Lasso i al III Concurs Internacional de Cant Coral "Europa i els seus cants". El Cor Scherzo va ser dirigit per Sílvia Gil-Pérez de l'any 1989 al 2003 i per Alan Branch fins al 2011. Actualment és dirigit novament per Sílvia Gil-Pérez i compta, com a director convidat, amb Jordi Casas. Ha col·laborat amb directors de prestigi, com Ò. Boada, C. J. Comalada, J. Vila, X. Pastrana o S. Brotons. El Cor Scherzo rep el suport de l'Ajuntament de Vila-seca.

Albert Guinovart, *piano*

Artista polifacètic, és pianista de repertori, compositor i docent. Ha tocat arreu del món, en recitals i amb orquestres diverses, amb directors com Ch. Hogwood, F-P. Decker, V. Petrenko, D. Cohen, L. Foster, E. Colomer, J. Pons, S. Mas o J. Ross; ha col·laborat amb artistes com V. de los Ángeles i N. Duato; i és conegut pels seus premis musicals, però també ha compost òpera, ballet i abundant música simfònica, coral i cambrística. També ha fet incursions en televisió i cinema. Professor d'orquestració i composició a l'ESMUC, i acadèmic de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, suma diversos premis. Des de l'any passat és Steinway Artist, i la temporada 2017-18, artista convidat del Palau de la Música Catalana. Amb més d'una trentena d'enregistraments, enguany presenta el CD d'obres seves per a piano, amb algunes peces del qual sentirem al concert.

Jordi Casas Bayer

Cursà els primers estudis musicals a l'Escolania de Montserrat i posteriorment els continuà a Barcelona, on va estudiar també les carreres de dret i filosofia. Fundà la Coral Càrmina, de la qual va ser director durant més de quinze anys, i dirigí, durant dos cursos, el Cor de la RTVE. Des del setembre del 1988 fins al 1998 va exercir com a director musical de l'Orfeó Català i també com a director artístic. El setembre del 1990 creà el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, del qual va ser director fins al juliol del 2011. Va estar al capdavant del Coro de la Comunidad de Madrid de l'any 2000 al juliol del 2011, i va desenvolupar la tasca de director coral del Coro del Teatro Real, entre els anys 2004 i 2008. Actualment és artista en residència a l'Orquestra Sinfònica de Castella i Lleó en la vessant coral, i col·labora assíduament, com a director convidat, amb el Cor de Cambra Femení Scherzo de Vila-seca. Ha dirigit i preparat al voltant de tres mil concerts, i col·laborat amb els més destacats directors d'orquestra, solistes i gran varietat de conjunts instrumentals tot conreant tota mena de gèneres i estils.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOVERN DE CATALUNYA
INSTITUT D'INICIACIÓ I FORMACIÓ
CULTURAL

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Cor de Cambra Femení Scherzo *Tribut a Victoria de los Ángeles*

DIUMENGE, 03.06.2018 – 18.00 h
Palau de la Música Catalana
Petit Palau
Cicle Coral Orfeó Català

Dipòsit legal: B4860-2018

Cor de Cambra Femení Scherzo
Albert Guinovart, piano
Jordi Casas Bayer, director

«Si passar és el sentit
de la natura humana,
¿per què et vull retenir,
estimat subterfugi
que em saps mirar i salvar-me
de dimonis i fúries?
Jo et penso aquest captard
tan plàcid. Som al maig.
Lluny, les prades són verdes
i són verds els teus ulls
al meu record fal·laç,
tan fal·laç com l'amor. [...]»

Narcís Comadira,
May song

I

Albert Guinovart (1962)
Missa Brevis “Rex Genitor”

Kyrie
Gloria
Sanctus
Agnus Dei

Albert Guinovart
Tres cançons de Carner

Ve i va
Corrandes d’una pluja a la nit
Cançó de l’amor matiner

II

Manuel García Morante (1937)
De les arrels al cel

Suite de tretze cançons tradicionals catalanes, per a cor i piano

Eduard Toldrà (1885-1962)
Cançons (harmonització de Jordi Domènech)

Cançó de bressol (Tomàs Garcés)
Cançó de passar cantant (Josep Maria de Sagarra)
Cançó incerta (Josep Carner)
Después que te conocí (Francisco de Quevedo)
Maig (Trinitat Catasús)
Menta i farigola (Josep Carner)
Romança sense paraules (Joan Maragall)

21’

13’

20’

18’

Acompanyant la Victoria

Fer un cop d’ull a la carrera de Victoria de los Ángeles és comprovar una de les carreres més prolífiques de la història de la lírica. Des del seu debut oficial el 31 de gener de 1941 al Teatre Victoria de Barcelona cantant la Mimí de *La Bohème* –personatge que l’acompanyaria sempre– després de guanyar el concurs Los Tres Cosacos de Radio Barcelona fins gairebé entrat el segle XXI, la veu de Victoria no va parar de delectar públics arreu del món, des dels auditoris més consagrats –com el Wigmore Hall, el Carnegie Hall o el mateix Palau de la Música Catalana– fins a l’església del poble més impensat de la geografia catalana. La soprano va oferir recitals que en la memòria de la gran majoria dels oients que hi assistiren ocupen un espai molt especial i gairebé mític. Més enllà d’una tècnica i d’una naturalitat en l’emissió superiors, la veu de Victoria és capaç de transmetre la joia i el desconsol en una mateixa nota, en interpretacions, tant d’òpera com de cançó, sempre polièdriques. A més a més, una de les virtuts de la soprano fou la seva manera d’estructurar els programes dels recitals, cantant cançons catalanes al Japó i Schubert a l’església del poblet esmentat anteriorment... o d’acompanyar-se a la guitarra en una gala amb el més granat de la lírica a Nova York! I la clau de l’èxit va ser –i és– el respecte amb què tractà sempre la Música. Per fer això va comptar sempre amb pianistes excel·lents i és que en un recital és tant important la veu com l’acompanyament.

Precisament de dos dels seus pianistes s’interpreta la música en aquest tribut d’avui. Amb Manuel García Morante la soprano visqué moments molt especials, com foren el recitals de retorn al Palau de la Música Catalana (1989) i al Gran Teatre del Liceu (1992), i n’interpretà sovint la seva música, de la qual avui se sentirà aquesta *Suite de cançons tradicionals catalanes*, sent García Morante un mestre hamonitzant cançons tradicionals i no només catalanes, sinó també sefardites o japoneses. Sempre atenta a la joventut, amb Albert Guinovart, un dels compositors catalans més destacats de l’actualitat, compartí també moments musicals entranyables, com va ser el recital a l’Alice Tully Hall el 1994, en la seva última aparició a Nova York, ciutat tan important per a ella des del seu debut al Carnegie el 1950. I amb Eduard Toldrà participaren, sense anar més lluny, a l’estrena mundial de *L’Atlàntida* de Manuel de Falla al Liceu (1961), ell dirigint i ella en el rol protagonista femení. També n’interpretà incansablement la música, tot esdevenint-ne una ambaixadora en un moment en què la cultura catalana estava obertament reprimida. Cantà arreu les cançons que escoltarem avui, de música i text deliciosos, però si s’hagués de triar una peça de Toldrà, aquesta seria *Maig*, que en la veu de Victoria entra en una dimensió etèria. La dimensió dels àngels.

Marc Busquets Figuerola

Podeu trobar els textos de les obres interpretades, així com les biografies completes dels intèrprets, a la fitxa del concert al nostre web:
www.palaumusica.cat

PROPER CONCERT

Orfeó Català & Simon Rattle

DIVENDRES, 08.06.18 — 19.45 h
Sala de Concerts

Orfeó Català (Simon Halsey, director/Pablo Larraz, sotsdirector)
Cor de Cambra del Palau de la Música (Simon Halsey, director)
Cor Jove de l’Orfeó Català (Esteve Nabona, director)
Juan de la Rubia, orgue
Sir Simon Rattle, director

Obres de Casals, Lotti, Purcell i Vaughan Williams

Preu: 25 euros

